ОСТАННІ НОВИНИ

12:56 29.09 **ЧС-2026: результати та відеоогляди матчів, розклад трансляцій в Україні**

12:56 29.09 Соус із листя кропу: вітамінна бомба з яскравим смаком

12:56 29.09 Багато думала про дітей: Дженніфер Лопес зладила щемливий момент після розлучення з Бенном Аффлеком

12:56 29.09 Простий лайфхак для суддівства: вчені назвали ідеальний порядок прийому їжі

12:56 29.09 **«Справжня розіш — лакуватим помідором з грядки на піку його зрілості», — шеф-кухар Сальваторе де Віно**

12:56 29.09 Він закохався в Україну і запозив поховати його у Львові: у Києві попрощалися з легендарним колумбійським воїном

ЖИТТЄВІ ІСТОРІЇ

«Ваша мама жива. Шукайте», — сказала екстрасенс": в Одесі дочка через 21 рік знайшла зниклу безвісти матір

6:20 — 10 жовтня 2021

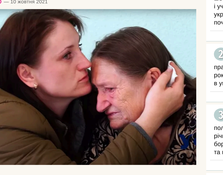

Катерина КОПАНЄВА, «ФАКТИ»

21 рік тому Тетяна Присяжна, яка жила в одному з сіл Полтавської області, вийшла з дому і не повернулася. Рідні довго її розшукували: телефонували до знайомих, зверталися в поліцію, на телепрограми й навіть до екстрасенсів. Але знайти жінку не вдавалося. «Пішли роки, і всі навколо думали, що мама померла, — каже дочка Тетяни Яна. — Я й гадки не мала, що з нею і де вона. Але вірила, що вона жива».

А нещодавно Яні надійшов дивний дзвінок з сільради. Чиновники запитували дані її матері. Виявилося, до сільради надійшов запит з Одеської області, де волонтери прихистили жебрачку, яку разом з іншими бездомними підгодовували на залізничному вокзалі. Літня жінка назвала своє ім'я та місто, де раніше проживала. Вона виявилася мамою Яни.

Коли Тетяна втекла від ромів, на яких працювала, на неї напали, сильно побили та пограбували

— Цю жінку ми помітили біля залізничного вокзалу в Одесі, — розповідає «ФАКТАМ» **волонтер і голова громадської організації «Нове життя» Федір Герасимов.** *— Наша мобільна бригада так регулярно годує безбожних. І Тетяна була серед них. Нас здивувала її граматна мова. Вона справляла враження вродованої та виховної людини. Коли взимку Тетяна потрапила до нашого пункту обігріву, ми більше про неї дізналися. Виявилося, вона понад двадцять років живе на вулиці. З якої причини залишилася без даху над головою, спочатку не розповідала. Це ми з'ясували пізніше, коли стали допомагати їй з відновленням документів. Зробили за допомогою журналістів відповідні запити, і інформація дійшла до села, де раніше жила Тетяна. А потім і до її родичів.*

Незабаром Федору написала незнайомка на ім'я Яна.

— Відправивши мені фотографію Тетяни, вона обережно запитала: «Чи була у вас ця жінка?» — згадує Федір. — Я відповів стверджно. «Чи жива вона?» — запитала. Коли я сказав, що жива, жінка запелюшила від радощів. Сказала: «Це моя мама! Ми шукаємо її вже 21 рік!». Я відразу запитав, чи готова вона її забрати. «Це навіть не обговорюється. Звісно!» — відповіла Яна. І розповіла, що у Тетяни, виявляється, п'ятеро дітей: син і чотири дочки. Після сварки з сином Тетяна й зникла. З того часу, за словами Яни, де тільки вони матір не шукали.

Після розмови з Яною я підійшов до Тетяни й запитав, чи є у неї діти. Почувши запитання, жінка відразу почала плакати. «Мені зателефонувала ваша дочка. Діти хочуть вас забрати», — сказав я. Після цих слів Тетяна буквально впала в ступор. «А я їм потрібна?» — запитала. «Звичайно, — кажу. — Вони давно вас шукають». Тетяна довго плакала. Розповіла, що 21 рік тому сама пішла з дому, про що дуже шкодує. Образилася на сина, сіла в перший-ліпший потяг і так опинилася в Одесі. Чекала, що діти будуть її шукати. Вони її шукали, але вона цього не знала, і вирішила, що нікому не потрібна. Оскільки у неї не було ані грошей, ані знайомих в Одесі, опинилася на вулиці.

Потім — життя в підземному переході, жебрацтво та напад. Тетяна працювала на ромів. Коли зважилася від них втекти, на неї напали, сильно побили й пограбували. Після побиття жінка частково втратила пам'ять і довгий час не могла згадати, хто вона і звідки. А коли щось згадала, повертатися до дітей вже не наважилася.

— Каже, боялася, що її не прийнуть, — розповідає Федір Герасимов. — Зустріч Тетяни з дочкою нікого не могла залишити байдужим. Плакали і ми, і присутні на зустрічі журналісти. Яна відразу кинулася до матері. А Тетяна спочатку її не впізнала… «Це я, — тихо сказала Яна. — Ваша дочка». Ми дали їм кілька годин на те, щоб побути тільки вдвох. Вони довго розмовляли… Фактично знайомилися заново.

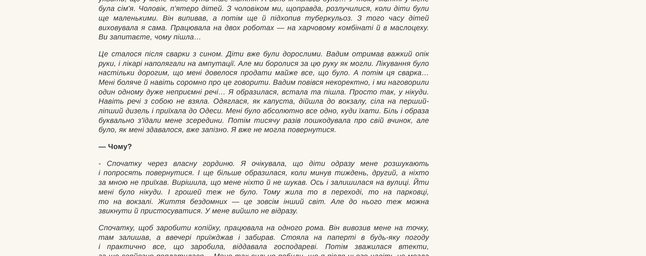

Перша зустріч у притулку для бездомних. «Всі ці роки я вірила, що мама жива», - каже дочка Яна

«Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги»

Коли кореспонденту «ФАКТІВ» вдалося поговорити з Тетяною, вона ще була у притулку для безхатьків. Але вже активно збиралася додому — діти повинні були забрати її через кілька днів.

— Я дуже хвилююся, — зізнавалася «ФАКТАМ» **Тетяна.** *— Не віриться, що все це насправді відбувається. Вже настільки звиклася з думкою, що мій дім — вулиця. Складно навіть уявити, що у мене може бути інше життя. А воно ж колись було… У тому житті у мене була син'я. Чоловік, п'ятеро дітей. З чоловіком ми, щоправда, розлучилися, коли діти були ще маленькими. Він випивав, а потім ще й підколив туберкульоз. З того часу дітей виховувала я сама. Працювала на двох роботах — на харчовому комбінаті й в маслоцеху. Ви запитаєте, чому пішла…*

Це сталося після сварки з сином. Діти вже були дорослими. Вадим отримав важкий опік руки, і лікарі наполягали на ампутації. Але ми боролися за цю руку як могли. Лікування було настільки дорогим, що мені довелося продати майже все, що було. А потім ця сварка… Мені боляче й навіть говорити про це говорити. Вадим повівся некоректно, і ми наговорили один одному дуже неприємні речі… Я образилася, встала та пішла. Просто так, у нікуди. Навіть речі з собою не взяла. Одягалася, як капуста, дійшла до вокзалу, сіла на першій-ліпший дизель і приїхала до Одеси. Мені було абсолютно все одно, куди їхати. Білі і образа буквально з'їдали мене зсередини. Потім тисячу разів пошкодувала про свій вчинок, але було, як мені здавалося, вже запізно. Я вже не могла повернутися.

— Чому?

- Спочатку через власну гординю. Я очікувала, що діти одразу мене розшукають і попросять повернутися. І ще більше образилася, коли минув тиждень, другий, а ніхто за мною не приїхав. Вирішила, що мене ніхто й не шукав. Ось і залишилася на вулиці. Йти мені було нікуди. І грошей теж не було. Тому жила то в переході, то на парковці, то на вокзалі. Життя бездомних — це зовсім інший світ. Але до нього теж можна звикнути й пристосуватися. У мене вийшло не відразу.

Спочатку, щоб заробити копійку, працювала на одного рома. Він вивозив мене на точку, там залишав, а ввечері приїжджав і забирав. Стояла на папері в будь-яку погоду і практично все, що заробила, віддавала господареві. Потім зажилася аптечки, за що серйозно поплатилася… Мене так сильно побили, що я після цього навіть не могла згадати, хто я така…

Відновитися, за словами Тетяни, їй допомогла бездомна жінка на ім'я Надія. Тетяна називає її своєю подругою.

— Не думайте, що серед бездомних одні п'яниці і злодії. Це зовсім не так. У цьому світі теж вміють співчувати і дружити, — каже жінка. — У кожного свої історії. Серед бездомних багато милосердних людей. Наприклад, моя Надя. Вона допомогла мені вижити на вулиці. Все розповідала, показувала, захищала… Надя йшла додому прикласти до пляшки, але була чудовою людиною. У неї була закрита форма туберкульозу, від якої вона потім і померла… Для мене її смерть стала великою втратою. До речі, познайомившись зі мною, вона стала менше пити. Інші бездомні навіть дивувалися: мовляв, що з Надею сталося, хто на неї так впливає? А я взагалі не п'ю. Курити курила, але не пила. І це, до речі, мені теж допомагало.

Через те, що ніхто ніколи не бачив мене п'яною, до мене на вулиці ставилися з повагою. Інші бездомні завжди підкреслювали: «А наша баба Таня не п'є». Часто ділилися зі мною їжею, яку розподіляли. Бувало, принесуть щось їстівне, коли мене нема, і кажуть: «Тільки баб Тані обов'язково залишіте». А я свою чергою ділилася з ними. Найчастіше хлібом. Це була єдина і найкраща їжа. Я точно знала, що якщо є хліб, буду сита. Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги.

— Книги ?!

— Так. Я постійно хупувала книги в однієї людини в переході. З дитинства люблю читати. Без даху над головою прожити можу, а ось без книг точно не виживу. Потім чоловіку, у якого постійно їх купувала, стало мене шкода, і він запропонував мені просто брати книги на прочитання і платити за це гривню. Я була йому за це дуже вдячна. Як і дівчаткам, які працювали на вокзалі й взимку дозволяли мені ночувати в кімнаті відпочинку. Там же я могла помитися, попрати речі. За це потрібно було платити певну суму, яку я спеціально збирала до зими. А влітку їздила купатися на річку. Зважу за цим стежила — дуже боялася, щоб ніхто не сказав, що їде брудна смердюча бомжиха.

«Я була впевнена, що маму, яка стільки років бомжувала, діти не приймуть»

Поступово у Тетяни відновилася пам'ять. Але повернутися додому вона все одно не зважилася.

— Мені здавалося, що тепер я вже точно не можу це зробити, — зізнається Тетяна. *— Як з'явитися перед дітьми після всього, що зі мною трапилось? Злилася давно вже не на сина, а на саму себе. До речі, донька раз приїжджала в рідне село. Приходила на нашу вулицю та спостерігала за будинком. Побачу зідалку, що діти жиє й здоров, — і йду назад, тому що моє місце, як я вже вважала, на вулиці… Я була впевнена, що дітям не потрібна і що маму, яка стільки років бомжувала, вони точно не захочуть прийняти.*

Коли волонтери сказали, що дочка мене шукає і хоче забрати, не повірила… Пам'ятаю її зовсім це кнюю. А зараз вона вже дорослка жінка. Коли ми почали розмовляти, Яна сказала мені дещо таке, про що знали тільки я та она. Тільки тоді, напевно, повірила, що все це не сон…

Яна розповіла, що їхній батько, мій колишній чоловік, вже помер. Що дочка Оксана вийшла заміж за турка і тепер живе в Туреччині… І що вони всі, виявляється, довго мене шукали. А знайти не могли тому, що в Одеській області про мене не було жодних відомостей. Мене жодного разу не затримувала поліція, я донедавна не жила в притулках. Тому 20 років про мене ніде не було інформації. Яна розповіла, що ходила до екстрасенса і та сказала: «Мама жива, шукайте».

— Мі віриш. У мене язик не повертався сказати, що мама померла. Тому що я знала, що це неправда, — голос **Яни** тремтить. *— У той час не було блогерів, не настільки було розвинене телебачення. Якби це сталося два-три роки тому, я б піднята такий галас… Але тоді мені було 18 років, і я не знала, що ще можна зробити. Кілька разів писала на «Жди мене», але не отримувала відповідь. Адже тоді не було навіть мобільних телефонів… Я переконувала себе в тому, що мама жива. Кожен раз у будь-якій ситуації говорила собі: а мама б зробила так, мама сказала б так… Наша мама дуже розумна людина.*

За словами Яни, ані вона, ані інші діти Тетяни не ображаються через її втечу: *«Що було, то було. Все це тепер неважливо. Важливим є те, що мама з нами».*

— Я теж хотіла б забути минуле, — каже Тетяна. *— Зараз найбільше хочеться обійняти дочок і сина і сказати, як я їх люблю. І завжди любила.*

— У Тетяни прекрасні діти. Дочка Яна так на неї схожа, — розповідає Федір Герасимов. *— Напевно, всі ми іноді робимо вчинки, які не піддаються здоровому глузду. І найпростіше людину засудити. Але я за те, щоб не засуджувати, а допомагати. Багатьом людям, які зараз знаходяться в притулку, історія Тетяни дала надію: може, і їх так хтось знайде?*

Більшість бездомних взагалі не знають, що з їхніми рідними, чи живі вони. Наші швидкі допомоги регулярно забирають бездомних з вулиць, а мобільні групи годують їх по місту. Ми часто знімаємо це на камеру, виставляємо фото та відео. Якщо раптом хтось із читачів впізнає на фото своїх родичів, нехай телефонують на нашу гарячу довірчу (0 800 303 999). Родини повинні возз'єднуватися.

Як днями возз'єдналася сім'я Тетяни. Діти вже забрали жінку додому — в рідне село, в будинок, до яка не була 21 рік. Там на неї чекали не тільки діти, але й онуки, і навіть правнуки.

Раніше «ФАКТИ» розповідали про трагічну долю безхатька на Одещині, який став «зіркою» Instagram.

Скріншот з відео USI Online

Читайте нас у Facebook

Поділитися Поділитися Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Овеан — «Близнюк» і трохи спонтанності. Лев'ям — «Сонце» та пресвіт. Водолеям — Зверо-прогноз на 13 червня

«Орешник» невидимий: експерт про те, хто ресурс Україну від нестощадних ударів

Чорна цість зникає на очах: простий засіб є в кожному будинку

Чи вигнав Поплавський з України. Зібрав розкрив правду про втечу

ПОПУЛЯРНЕ

1. Батько лишив Грушевському стільки грошей, що побудував шестиповерховий будинок і учителює: вийшла книга про українську інтелігенцію початку XX століття — 30 травня 2026 12:24
2. «Мене називають стервою»: суддя, яка працювала на ФСБ, отримала 15 років ув'язнення за держзраду в умовах воєнного часу — 6 червня 2026 16:56
3. «Наше завдання — померти у вертикальному положенні й без памперсів»: 70-річний інструктор ЛФК про боротьбу з поганою генетикою та грижами — 7 червня 2026 12:25
4. Вбивця мав з собою два зображення Пепперс, але спитав: «Ви Пеплюра?» — і після ствердної відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР — 25 травня 2026 12:25
5. «Ми заходили на позиції, які знищувалися в нульзірка «Ти — космос» Володимир Кравчук про роки на фронті — 28 травня 2026 12:24

* Рейтинг формується за кліками і дня

Погода 13.06.26, нч
sinoptik
Київ
+12° Temp
вологість: 92% тиск: 746 мм
вітер: 5 м/с, Помірно-західний
Погода на 10 дня від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

Героїня «ФАКТІВ» Таня Воронна, яку 16 років тому спотворив сірчаною кислотою ображений залицьльник, народила дівчинку — 1 липня 2022 17:21

Не шкодую, що Бог дав таких дітей, — мати-героїня одна виховує п'ятьох дітей, четверо з них — з інвалідністю — 24 березня 2022 17:48

«Свого чоловіка та дочекну ніколи не бачила»: після втрати зору у 28 років вінничанка створила рок-групу музикантів з особливими потребами — 2 лютого 2022 17:28

Дитина-калькулятор: 15-річний школяр множить десятки, сотні та мільйони в умі — 1 лютого 2022 18:01

«Під час обстрілу я згадувала чоловіка та молилась»: у родині Олени Кукли всі залишили Україну — вона, її син, чоловік і брат — 22 січня 2022 12:40

Новини партнерів

Мапа сайту

Новини Україна Політика Гроші Події
Світ Пряма лінія Блоги Спорт Футбол
Культура Шоу-бізнес Фотоархів Спорт Суспільство
Книги рецептів Люди та звірі Життєві історії 25 років потому
Історія суцвасності Наука та технології Клуб спокиювання Запитайте у Фактів
Знаменники дня Гороскоп Курс валют Фотоархіви Погода

Реклама | Передплата | Контакти | Привітання і співчуття | Правила користування сайтом fakty.ua

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.

Матеріали під рубриками «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом Ⓡ публікуються у якості реклами та мають інформаційно-комерційний характер.